

Sygn. akt II Kp 491/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Ewelina Zachilska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie Krzysztofa Jacha

po rozpoznaniu w sprawie o czyny z art. 190 § 1 k.k.

na skutek zażalenia pokrzywdzonego H. K.

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić zażalenia pokrzywdzonego **H. K.** z dnia 18 grudnia 2014r.

i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Prokuratury Rejonowej

w D.z dnia 4 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt (...)

o odmowie wszczęcia dochodzenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt(...)Prokurator Prokuratury Rejonowej w D.odmówił wszczęcia dochodzenia: w sprawie, o to, że w okresie od sierpnia do 31 października 2014 roku w D.sprawca działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru groził pozbawieniem życia H. K.a groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. 12 k.k. z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył w ustawowym terminie pokrzywdzony H. K., w którym zaskarżyła przedmiotowe postanowienie

w całości, wnosząc o uchylenie postanowienia i ponowne rozpoznanie sprawy.

W uzasadnieniu zarzucił, iż organ prowadzący postępowanie sprawdzające nie wyjaśnił wszystkich okoliczności stanu faktycznego oraz wskazał, że nie przeprowadzono konkretnych dowodów w zakresie stwierdzenia, że rzeczywistym powodem kierowania gróźb pozbawienia go życia jest dążenie sprawcy do wejścia w spadek po rodzicach skarżącego.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w D.przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania Sądowi, wniósł o jego nieuwzględnienie podnosząc, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do wszczęcia i kontynuowania postępowania przygotowawczego. Ponadto wskazano, iż w zażaleniu z dnia 18 grudnia 2014r. H. K.nie wskazał na żadne nowe dowody do przeprowadzenia w sprawie, a jedynie dokonał odmiennej oceny stanu faktycznego oraz podniósł inne okoliczności nie związane bezpośrednio z zawiadomieniem.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd, rozpoznając zażalenie pokrzywdzonej, podzielił w pełni stanowisko Prokuratury Rejonowej wD., iż decyzja procesowa o odmowie wszczęcia dochodzenia podjęta przez ten organ jest w pełni zasadna i odpowiada prawu, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku z czym utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Określone w art. 190 § 1 przestępstwo groźby karalnej godzi w wolność człowieka w sferze psychicznej (wolność od strachu, zastraszenia). Jego treścią jest grożenie innej osobie popełnieniem przestępstwa (zbrodni lub występku) na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej. Oznacza to, że nie wypełnia znamion tego przestępstwa grożenie innej osobie popełnieniem wykroczenia lub innym naruszeniem prawa, choćby dotkliwym dla pokrzywdzonego (np. zerwaniem umowy, wydziedziczeniem itp.). Dla bytu przestępstwa groźby karalnej nie jest istotny rodzaj przestępstwa, którego popełnieniem sprawca grozi ani cel, w jakim to czyni, a nawet rzeczywisty zamiar spełnienia groźby. Warunkiem przestępności czynu jest, aby groźba wzbudzała **uzasadnioną obawę**, że będzie spełniona (art. 190 in fine). Jest to więc przestępstwo materialne, przy czym stan uzasadnionej obawy osoby zagrożonej należy traktować jako skutek. Jeżeli groźba nie wzbudziła uzasadnionej obawy, a sprawca do jej wywołania bezpośrednio zmierzał, zachodzi usiłowanie popełnienia tego przestępstwa.

W realiach przedmiotowej sprawy odnośnie opisanego czynu należy stwierdzić, że zgromadzony w sprawie materiał nie pozwala dostatecznie wskazać popełnienia czynów zabronionych. Bezsporny jest fakt, że między skarżącym H. K. a jego byłym szwagrem E. K. istnieje konflikt, a każda ze stron podaje inną genezę tego konfliktu. Przy czym Sąd pragnie wskazać, iż odnośnie przedmiotu niniejszego postępowania geneza - istota konfliktu pomiędzy stronami nie ma znaczenia, znaczące jest jedynie zachowanie stron. Tymczasem w swoim zażaleniu H. K. polemizuje z ustaleniami dokonanymi podczas postępowania sprawdzającego. Rozpytywane w sprawie osoby nie posiadały żadnych informacji w przedmiotowej sprawie, które mogłyby mieć wpływ na rozstrzygnięcie. W sprawie bowiem dokonano rozpytania G. K. – żony skarżącego, która słyszała jedynie wrywkowy fragment rozmowy H. K. z E. K. w dniu 31 października 2014r. Usłyszała ona słowa: „ty jesteś już martwy”, jednakże nie słyszała całego kontekstu rozmowy. G. K. oświadczyła również, iż na co dzień przebywają razem z mężem w N.i jedynie podczas sporadycznych wizyt mają okazję widywać E. K.. Dodała, że w jej ocenie mąż traktuje przedmiotowe groźby za poważne, albowiem E. K. po spożyciu alkoholu staje się agresywny. Z kolei wskazany przez skarżącego w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa, jako świadek I. P. oświadczył, że nigdy nie był świadkiem żeby E. K. miał grozić H. K. pozbawieniem życia, czy uszczerbku na zdrowiu oraz nie posiada żadnej wiedzy na temat takowych gróźb. Rozpytany E. K. przyznał, że pomiędzy nim, a H. K. od dłuższego czasu istnieje konflikt, wyraził zaskoczenie faktem zarzucenia mu przez skarżącego kierowania pod jego adresem gróźb karalnych. E. K. wskazał, iż kwestia związana z rzekomymi groźbami może być związana z faktem, iż kilka miesięcy wcześniej jego była żona U. K. (siostra skarżącego) założyła sprawę w Sądzie H. K. o zapobieżeniu dziedziczenia przez niego majątku po zmarłych rodzicach, w której E. K. występuje w charakterze świadka. E. K. potwierdził, iż pod koniec października rozmawiał z H. K., jednak w obecności G. K. nigdy nie groził skarżącemu, w trakcie ich rozmowy z jego strony nie padły słowa: „ty już jesteś martwy”. W ocenie E. K. żona skarżącego źle musiała zinterpretować jego słowa, kiedy to mówił do H. K., że ma on już swoje lata, jest starym człowiekiem i nie będzie żyć wiecznie, dlatego dobrze by było żeby się zastanowił nad swoim zachowaniem i pogodził ze swoimi siostrami. Przede wszystkim zwrócić należy uwagę, że skarżący nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych, które mogłyby być przeprowadzone, a nie zostały w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu, w toku czynności podjętych przez Prokuratora nie dopuszczono się żadnych błędów, konsekwencją, których mogłyby być uchylenie zaskarżonego postanowienia. Na marginesie zaznaczyć jednak należy, iż konflikty pomiędzy dwiema zwaśnionymi stronami nie mogą mieć zawsze swojego punktu finałowego przed Sądem.

Zebrany materiał dowodowy nie jest wystarczający dla wszczęcia postępowania przygotowawczego. Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd Prokuratury, Sąd uznał, że zażalenie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie.

(...)

(...)